

COPIIUL

Odata, intr-un sat de munte, la vremea cand urzeste intunericul, stateam de vorba cu un copil cu ochii de mirare. Pe deasupra capetelor noastre, o pasare a batut din aripi de cateva ori si s-a pierdut in padure. Dupa un moment de liniste a urmat intrebarea senina a copilului: De ce zboara pasarea? Alta data, privind argintul viu al unei ape ce curgea boltit peste pietrele rotunde ale vaii, ca prins de o minune, a intreat: De ce curge apa? Ce minune sta in aceasta faptura mica? Cum de l-a chemat masura lui catre gandurile nelinistitoare? Ce tainica legatura il poarta pe culmile vietii? Copilul este mai aproape decat noi de firea lucrurilor, mai aproape de Dumnezeu. Zilele omului varstnic se scurg intr-o forma banala. Felurile chipuri ale lumii acesteia si sensul adanc al lucrurilor ii scapa. Omul traieste totul in fuga. El nu prinde frumusetea si nici lumina adevarului; cele mai alese rosturi si semne ii scapa. Ii scapa nu pentru ca el ar fi in pacat, ar fi sortit de la inceput sa nu vada, ci pentru ca felul in care isi traieste viata aci ii inchide portile intelesului. Cu fiecare zi ce trece, omul se indeparteaza de plaiurile bucuriei si ale intelepciunii. Trufia si dragostea pentru cele trecatoare il fac sa coboare cele mai de jos trepte ale conditiei umane. Traind, lumea inconjuratoare isi pierde taina. Sau, mai precis, odata cu anii, omul isi pierde un simt foarte delicat, dar patrunzator, care il pune in stapanirea substantelor ultime ale existentei; omul in varsta pierde de cele mai multe ori simtul adancimilor; samburele dumnezeiesc moare in el. Dimpotriva, copilul, fiinta noua si neprihanita, necumparata de ispitele aparentelor inselatoare, culege pretutindeni urmele minunilor. Cand un copil deschide pentru prima oara ochii, intreg universul cu tainele joaca in apele luminate ale ochilor sai. De aceea Iisus iubea atat de mult copiii, de aceea i-a aratat ca pe un simbol al crestinismului, lume noua care punea pret pe nevinovatie si naivitate ingereasca, pe fragezime si sete de inteles. "De nu va faceti la fel cu pruncii, nici ca veti intra in imparatia cerurilor". Copilul este o faptura biblica originara. Copilul este o faptura a vietii neintinate, este o floare deschisa luminii, este un indemn la simplitate si frumusetate. In el vorbeste frantura de cer data omului odata cu inceputul. Copilul este un mare dar al vietii noastre aci: aduce cu el inocenta, dragalasia si bunatatea. Copilul indulceste viata noastra atat de amara; faptura sa mica, cu aripi la suflet, ne da multe invataminte. Un scriitor a spus: "Zambetul copilului este pentru mama ca o rugaciune pentru Dumnezeu". In preajma copilului staruie mereu o atmosfera de lumina si frumusetate. Cand intrebarile bat la portile gandului tau impovarat si cer dezlegare, cand umbrele amintirilor aluneca pe peretii sufletului si cer o raza de soare, atunci stai de vorba cu copiii. Aplecat asupra adancurilor, umbli ca strabatut de fiorii unei zari virgine. Prietenii te cred nebun si lumea te arata cu degetul, in raticirea ta prin pajistile unei lumi de dumnezeiesc tumult, in setea ta de inteles si vraja, te intalnesti doar cu copiii. Cuvantul tau suna sec pentru cei varstnici, dar intoarce ca pe o frunza spre soare sufletele copiilor cu ochi de mirare. (Ernest Bernea)

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 15 - 21 Iunie 2015

Miercuri 17 iunie: **Acatistul Sfinților Petru și Pavel** 6.30 PM
Vineri 19 iunie: **Acatistul Maicii Domnului** 6.30 PM
Sâmbătă 20 iunie: **Utrene, Sfânta Liturghie și Parastas** 8.30 AM
Duminică 21 iunie: **Utrene și Sfânta Liturghie** 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN CELE DOUA AMERICI BISERICA SFÂNTUL NICOLAE

EVANGHELIA DIN DUMINICA SFINTILOR ROMANI

In vremea aceea, pe când Iisus umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut doi frați, pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari, și le-a zis: Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El. Și de acolo, mergând mai departe, a văzut alți doi frați, pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, dregându-și mrejele, și i-a chemat. Iar ei îndată, lăsând corabia și pe tatăl lor, au mers după El. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățând în sinagogile lor și propovăduind Evanghelia Împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința în popor. (Matei 4, 18 - 23)

Astăzi, prin sfinții români, poporul nostru are mai mulți mijlocitori sau rugători pentru el în fața Preasfintei Treimi, ca el să-și păstreze credința ortodoxă, să transmită generațiilor tinere adevărata credință, singura prin care primim mântuirea, și să-și înalțe demnitatea sa ca neam purtător de Cruce și Înviere în istorie, pentru a se bucura de slava Împărăției cerurilor.

Bucuria launtrica este semn ca faci ceea ce trebuie

Am spus că oamenii aspiră în chip firesc spre alți oameni mai buni ca ei și însetează să învețe de la aceia să fie asemenea. Omul care vrea să învețe se cheamă ucenic, iar cel ce învață, dascăl sau învățător. Vorbind despre raportul dintre ucenic și învățător, Hristos a zis: „Ajunge ucenicului să fie ca dascălul său!” Învățătura transmisă personal printr-o relație învățător-ucenic este

forma ideală de învățare, deoarece imită relația naturală tată-fiu, relație care presupune în mod obligatoriu și absolut dragostea.

Am spus, de asemenea, că atunci când învățătorul lipsește, el poate fi înlocuit de carte. Cu toții vom fi de acord că înălțimea cărților scrise de marii maeștri, fie că vorbim de arte sau de lucrurile spirituale, poate întrece măsura unui învățător la care avem acces. Totuși cărțile vorbesc într-o limbă generală, mai bine zis, în limba exactă a ucenicilor cărora le-au fost adresate, ceea ce face uneori ca mesajul să ne pară greu de înțeles sau să nu ne atingă. Învățarea din cărți este ca o încercare de a povesti cum se acordează o vioară, fără să poți auzi ucenicul care o acordează. Dacă ucenicul singur nu va avea în sine simțul armoniei ca să poată regîdi și organiza notele pe coarde, el va rămîne cu simpla teorie a notelor, care însă nu rezonază atunci când coardele sînt atinse de arcuș.

Să ne imaginăm că viața e o muzică, iar calea bine aleasă este însoțită de armonia notelor și orice abatere este marcată de falseuri. Muzica launtrică a fiecărui om este bucuria sufletului, iar alegerile bune ne pun întotdeauna într-o armonie cu noi înșine și cu cei din jur. Faptele noastre trebuie să crească din bucurie în bucurie, înmulțind darurile date nouă de Dumnezeu. Pictorul se bucură cînd pictează, și bucuria aceasta îi ține loc și de mîncare, și de somn. La fel e și cu muzicantul, cu matematicianul și savantul, cu omul de rugăciune și cu postitorul, pentru că orice lucrare care se face potrivit darului și în deplină jertfă pentru aproapele este izvor de bucurie, iar bucuria, atunci cînd este curată, este o energie dumnezeiască.

Oamenii care fac lucruri pe care nu le iubesc ajung să fie posaci și lipsiți de vlagă. Lucrurile pe care le fac au în ele rigiditatea obligației și nu bucură ochiul. Dacă bucuria nu este în orice lucru, lumea parcă se oprește din mersul ei. Nu întrerupeți cercul bucuriei făcînd lucruri de mantaială!

Trebuie să știm însă că și bucuria este de multe feluri: una este bucuria învingătorului în luptă, alta este bucuria mamei pentru copilul său; una aprinde sîngele, alta înalță inima. Este și bucuria răutății, a omului invidios care se bucură de căderea fratelui său, după cum scrie Prorocul David: „De mă voi clătina, mulți se vor bucura”.

Iată de ce Sfinții Părinți ne îndeamnă să fim atenți la mișcările bucuriei din inima noastră, pentru a nu păși pe o cale greșită mînați de focul singelui!

Bucuria pe care o resimțim de la lucrul bine făcut e o bucurie firească, naturală, care face parte din alcătuirea umană la fel ca senzația de foame, de oboseală sau de frig. Această bucurie întru totul firească e lăsată omului pentru a-i călăuzi pașii - lucrurile bine făcute bucură și mîngîie sufletul, iar lucrurile rău făcute ne apasă, ne întristează. Bucuria sau entuziasmul ne înflăcărează și ne motivează să continuăm lucrarea, chiar și atunci cînd nu există nici un alt stimulent de ordin bănesc sau de confort trupesc.

Există totuși și riscul ca, mînați de entuziasm, să exagerăm în anumite privințe. Orice părinte cunoaște situații în care copilul devine atît de pasionat de o îndeletnicire, încît nu-și mai rezervă timp pentru obligațiile școlare sau pentru cele de bună conviețuire în familie și societate. Aici intervine puterea rațiunii și a educației.

Bucuria sau entuziasmul nu este legea absolută care subordonează celelalte aspecte ale vieții, ci e doar indiciul că un lucru sau o alegere este conform cu firea și darurile noastre. Mai departe fiecare trebuie să-și gestioneze timpul și resursele pentru a fi în armonie atît cu sine, cît și cu ceilalți. Intotdeauna vom fi puși să alegem între priorități.

La Sfîntul Arsenie cel Mare, cunoscut pentru asprimea sa, a venit odată un alt sfînt cu întrebarea dacă se cuvine ca un călugăr să aibă și vreo altă mîngîiere duhovnicească în afară de rugăciune și contemplație. Această întrebare îl frămînta pe călugăr deoarece văzuse un frate care, împotriva obiceiului de asceză severă, și-a plantat o grădiniță pe care o îngrijea. Această îndeletnicire era, din punctul de vedere al sfinților asceți, o mîngîiere sufletească ce n-ar fi trebuit să-și aibă locul în pustie. Totuși răspunsul marelui Arsenie nu a fost unul negativ, ci el a lăudat petrecerea celor desăvîrșiți, fără însă a interzice fratelui mai tînăr să aibă grijă de grădina sa, deoarece oricine nu are o trăire launtrică pe măsura sfinților, e mai bine să se îndeletnicească cu un lucru care îi aduce mîngîiere.

Lăsați bucuria să vă mîne pașii, dar nu uitați că omul e o alcătuire complexă, cu rațiune, memorie și intuiție, iar faptele fiecărui om trebuie să fie o lucrare care se construiește pe durata întregii vieți, iar, dacă se poate, și pentru alte generații, ceea ce presupune deplină responsabilitate.

Si nu uitați: bucuria voastră trebuie să bucure și pe alții, altfel ea nu este una autentică!